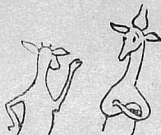

АЗЕРБАЙДЖАН
КАДЫНЫ 6
1963

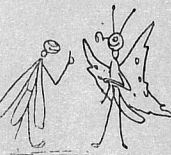
АЛНЫ АЧЫГ, ҮЗҮ АҒ

— Мөн 1961-чи илдэн сагчыч ишлэ-
жирэм,—деп Маһизэр сөзө башлады.—
Елэ бунун учун да анам мөндөн ичми-
миши. О, «сөөмөтүн ушталары охумат
де үчүн шаһарларэ келэнэ монникерди да
кокохоа гагырэ дейб килејинерди. Ам-
ма соира анам өзү де көрдү ки, дүз де-
мир. Ахы, һаранин бир арузу вар. Һар
кас өзүнэ бир јол сефир. Мөн де бир-ки
ил ишләмэк истәјирдим. Белэ де етдим.
Тәчрүбәли сагычмылардан Мәдинә Гули-
јева, Таһара Мурадова, Фатма Ибраһи-
мова биләмәдәларим мөзә өјрәдирин-
ләр. Һәмин илин ахырында 12 баш ина-
јин Һар биринден мин килограмм суд а-
да етдим...

ЕТИБАРСЫЗ БЕЧӨ

Көрнөчө бала чүчө бөјүдү бечө олду.
Биләмәди һеч, анасы чил тојуг неча олду?
— Ара, ахтар ананы,
Сәнә гәлбәди јананы! —
Сөјләјәнин сөзүнү елә ордача кәсди,
Деди: — Баиләмағымын фәроһи она бәсдир!..

МОДАБАЗ ШАНАПИПКИ

Сәдәликән Тысбағанын кејиндији чанағды,
Шанапипик долағ бүзүб сөјләјрди на вахтды:
— Белә зәвгәсуз көрмәмишәм доғрусу, мөн
јашымда,
Зөвгү олса, бары липик кәдиррәди башында...

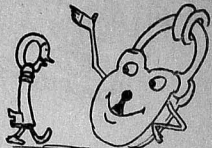

Вәли ГАРАШОВ.

ҒЫСА ТӘМСИЛЛӘР

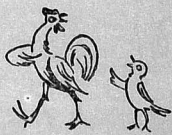
АЧАРЫН ЕШГИ

Ачар деди:—Достум Ғыфыл, бу сирри кизли
сахла,—
Бир көнүлдән мин көнүлә вурулмушам Дахыла.
Тез тәдбир тек, мән нә едим? Јаңдым ешгин
одуна...
— Елчи көндәр Дахылы ал,—деди Ғыфыл
достуна.
Ачар күлдү: — Сәндән јахшы танајырам бу
јолу,
Ахы, һәлә биләјирәм — Дахыл бөшдүр, ја
доју?!..

ӘДАЛЫ ЧЕЈРАН

Чејран деди әрино:
— Еһ!, утаным јерина!..
Бујузуни да олмады Маралын буюзуу тәк,
Сон шәртимдир, — бу саат
Ја тез ол буюнуз чыхарт,
Ја да ки, бошанырам, һајды, дур «ЗАГС»-а
кәдәк!..

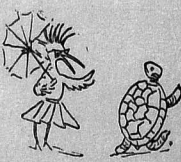

ГИЈБӘТ

Чырчырама Кәпәнәји јахалады јол үстә..
Һәр киси ганад ачыб гондулар бир кол үстә.
— Хәбәрин вар!..
Гарыштаја јағдыгы јуз ил чатар.
— Һеч Арынн демәјирсән, бал топлајыб бир
аләм.

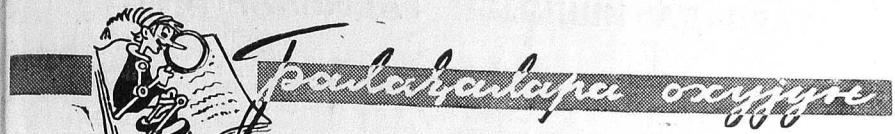
- Бу на дејир?
- Балам өлсүн, кәзләримлә көрүшәм.
- Ај ғыз, сән кимдан дејим, Арынн
баласындан,

Чичәкләрдән шира чөкир,
— Әјрәнәб анасындан..
...Бу сөз-сөһбәт узун чөкди. Динди будагда
Сәрчә:
— Кичик бир иш көрәјиниз, бунча гијбәт
единчә.

АҖЫ ГЫСҖАНЧЛЫҖЫ

Ајы өз арвадына гапшырмышды бәрк:
— Сәни мешәдә һеч кәс көрмәсин көрәк!.

Мәлид СЕЈИДЗАДӨ

Гонагысан јајлағын,
Һәр чәминин, һәр бағын,
Алов кими јанырсан
Халы олур Јапағын.

Адмыр бәһар ғызә,
Донун олур ғирмызы,
Ачанда бәзәјирсән
Севимли јурдумузу.

Балыг кәзир дәрјаны,
Чајы, көүл һәр јаны.
Дағаларда баш вурду
Долаһыр океаны.

Һәр балығын алды вар,
Гүш кими ганады вар,
Балыгы јејән билир
Нечә көзәл дады вар.

Јетишди бәһар чагы
Бәзәди күлләр бағи.
Гарангуш бир будагда
Охуған заман бағда,
Бајғуш деди:—Гарангуш,
Бу күн гуртарыбдыр ғыш
Хәбәр тутуб бәһардан
Кәлиб чыхмысан һардан?
Мән бағдајам һәр сәһәр,
Тутурам јаздан хәбәр.
Гарангуш деди:—Бајғуш,
Бәрдир сәнә бәһар, ғыш
Уламағдыр сәнтәтин
Јазы дујарсан чәтин.

Әдабаз олар мејмун
Чыхарыр һәр ан ојун.
Адәт едиб нәдәсә
Јамсылар кими көрсә.
Бир күн сәһәр мешәдә
Хәләтчә бир күшләә
Пәләнк узанан заман,
Мејмун ениб ағачдан
Пәләнк јамсылады
Гурјуғуну булады,
Пәләнк кими көзүнү
Җыјыб мејмун өзүнү

Пәләнкә бәнзәдәндә
Ојунбазыг едәндә
Пәләнк јериндән гаахды
Вугарла она бахды.
Кетмәк истәди аңчағ,
Җаһыб ялабаз тоғач
Онун јолуну кәсди,
Пәләнк сөјләди:—Бәсди
Олдум сәнә әјланә!
Җазбәлә атды пәнчә
Елә вурду мејмуну
Битди бүтүн ојуну.

Дәрс дејәндә мұәллим
Јахшы динләмир Сәлим.
Едир чәнә сөһбәти,
Ја да онун диггәти
Олур дағда, араңда
Улур фикри бир аңда.
Чәвалан едир һәр јаны.
Чәваб вәрмәк заманы
Һамы данышар дәрс
Сәлимин чыхмыр сәси.
Дуруб бахыр лал кими
Чансыз бир хәјәл кими.

Тутмушду дагы думан
Едирди елә күман
Дағдан да гудрәтәндир
Күчлүдүр, гүвәтәндир.
Өјүнүб ләвга-ләвга
О дагы гојду лага
Деди вәрса һүнәрин
Сән чәнимдән чых
көрүм.

Тәһәјә кәтирдән таб
Дағ вәрмәди бир чәваб.
Чүнкү гоҗа јашында
Чөх көрүшүдү башында
Чәнарин, думанлары,
Сарсылмазды вугары.
Күләк әсди бу заман
Думаны говду дағдан.
Әввәлки кими аңчағ
Јенә дә динмирди дағ.

Чанавар вә јуҗуҗу

Бәрк чөвгүндү, дузәндә
Ач гурд онун кәзәндә
Бир түләкүҗә раст кәлди.
Кејфи јаман көкәлди.
Деди:—Түләкү ләлә, кәл
Кәтириб сәни әчәл
Раст кәлмисән ач гурда
Ишин битәчөк бурда.
Түләкү деди:—Чанавар,
Бу јахында бир ат вәр,
Башынчы, он күн јесән
Бәсиндир, кәл кәдәк сән
Көһәлән аты јерә сәр,
Мејландә һүнәр көстәр.
Је, агзын кәлсин дада

Көр нәләр вәр дунјада.
Аты өләсин дејә
Гурд гошулду түләкүҗә.
Кәлди ат кәзән јерә
Һүчүм етди кәһәрә.
Кәһәр бир тәник вурду
Шил-күт еләди гурда.
Түләкү җаһчәк истәди
Кишнәјиб көһәр деди:
Ал бу да сәнин пәјна!
Тәк гаһамсин гурд дајна.
Елә аурду түләкүҗү.
Јел соғурду түңүңү
Һүнәләкәрин дәрә јана,
Гурда дүшүдү јан-јана.